

LES: WORTELS EN EERSTELINGEN

Als u komt – Ki Tavó

Deuteronomium

Aliya
2

Deuteronomium 26:12-15

INLEIDING:

Hoewel we vandaag maar een korte aliya hebben (het zijn maar 5 verzen), kunnen we er heel veel uit leren. Het gaat over het geven aan de armen, en de zegen die daaruit voortkomt. En, niet alleen voor vroeger, maar ook voor nu!

TEKST VAN DE WEEK

BENODIGDHEDEN:

- 'oogst'. Hiervoor kan graan gebruikt worden, fruit, of dat wat voorradig is. Bij voorkeur vers en 'telbaar'.

AAN DE SLAG:

Ik zei al dat de aliya van vandaag een korte is, maar er zit een grote les in; we kunnen er veel van leren. Neem het fruit (of de oogst) erbij en zet een tiende ervan apart.

Jullie weten vast nog wel dat van de oogst een tiende apart moest worden gezet. Dat gebeurde bij elke oogst. Deze tiende was voor de Levieten, de dienaren in de Tempel. Dit was omdat zij zelf in de Tempel werkten en daarmee apart gezet waren; zij hadden geen mogelijkheid om ook nog het land te verbouwen en daarvan te leven.

In de aliya van vandaag lezen we over nog een andere tiende. Dat is de 10^e van het derde jaar. Je weet misschien nog wel dat er steeds een cyclus van 7 jaar was. 6 jaren van werken, 1 jaar 'rust' op het land; het Sabbatsjaar.

In elk derde jaar (Dus het 3^e en 6^e jaar in deze cyclus) moeten de tienden niet alleen aan de Levieten gegeven worden, maar ook aan de vreemdelingen, de wees en de weduwe.

Waarom ook aan deze mensen? Nu, een wees of weduwe of vreemdeling had vaak niet de mogelijkheid om zelf grond te verbouwen en daar voldoende oogst uit te halen om van rond te kunnen komen. Door het hele volk te laten delen met deze mensen, wisten ze zeker dat ook zij genoeg te eten hadden.

Mooi he? God zorgt voor *iedereen* in Zijn volk; het systeem wat Hij gecreëerd heeft zorgt ervoor dat niemand tekort komt.

Dan lezen we nog iets anders in deze aliya, kijk maar in vers 13: *‘dan moet u voor het aangezicht van de HEERE, uw God, zeggen: ik heb het geheiligde uit mijn huis weggenomen en het ook gegeven aan de Leviet, en aan de vreemdeling, aan de wees en aan de weduwe, overeenkomstig al Uw geboden, die U mij geboden hebt; ik heb geen van U geboden overtreden en niets vergeten.’*

Dus niet alleen moeten de Israëlieten deze tienden weggeven, ze moeten ook nog eens in Jeruzalem komen vertellen dat ze dat hebben gedaan! Waarom dat zo was, daar zouden veel redenen voor kunnen zijn. Vandaag wil ik er één uitlichten:

Door voor het oog van de priesters en het volk te proclameren dat je je tiende apart had gezet, moest je dat ook wel écht hebben gedaan. Wie zou het in zijn hoofd halen om voor het oog van God te zeggen dat hij zijn tienden gegeven had, terwijl hij het stiekem niet gedaan had? (het zou heel goed kunnen dat bij één van de kinderen het verhaal van Ananias en Saffira naar boven komt, neem hier de tijd dan voor). God kende Zijn volk. Hij wist heel goed dat ze het zouden kunnen ‘vergeten’. Door er een afspraak aan te verbinden dat ze ervoor naar Jeruzalem moesten, was dat een soort extra ‘stok achter de deur’.

Ik noemde in de inleiding al dat deze aliya niet alleen voor vroeger is. Wist je dat Yeshua zelf ook Zijn gehoorzaamheid aan God geproclameerd heeft? Lees maar in Hebreeën 10:5-7: *... Slachtoffer en spijsoffer hebt U niet gewild, maar U hebt voor Mij een lichaam gereedgemaakt. Brandoffer en zondoffers hebben U niet behaagd. Toen zei Ik: ‘Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God!’* In deze verzen vertelt Yeshua dat Hij weet dat Hij gekomen is om Gods wil te doen en dat Hij er klaar voor is.

Pak de ‘oogst’ er nog een keer bij en lees de tekst van de week voor: Romeinen 11: 16:

*‘En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg oog,
En als de wortel heilig is, dan de takken ook.’*

Hoewel hier gesproken wordt over de eerstelingen, geldt hetzelfde principe ook voor de tiende: als een deel van de oogst geheiligd is, is de hele oogst dat. Kijk naar het fruit: als het deel wat apart gezet is geheiligd wordt, dan is de hele oogst geheiligd.

In Romeinen 11 wordt dit toegepast op het volk Israël. Het apart gezette fruit, de tiende, is Israël. De rest van het fruit zijn de andere gelovigen. Als de Israëlieten eenmaal in Yeshua geloven en Hem hebben aangenomen als hun Verlosser zullen zij geheiligd worden. Pas dan kunnen wij, de andere gelovigen, ook geheiligd worden.